

liggende Sag eller i det hele. De herefter opstaaende Spørgsmaal afgøres af Retten. Kendelse, hvorved en Nævning udelukkes, kan ikke indbringes for højere Ret. Imod Kendelser, hvorved Indsigelse mod en Nævnings Habilitet forkastes, kan Kæremaal rejses. Naar det straks forlanges, kan i denne Anledning en kort Udsættelse af Sagen tilstaaes. Ere flere end 12 eller, hvis Suppleanter skulle tiltræde, det tilsvarende større Antal Nævninger mødte, og Nævningernes Tal ikke ved Rettens Afgørelser synker ned til det nævnte laveste Tal, benyttes de ved Lodtrækningen sidst udtrukne ikke under Sagen. Hvis Nævningernes Antal derimod viser sig at blive under 12, drager Rettens Formand Omsorg for, at der tilkaldes 4 Hjælpenævninger flere end det manglende Antal i den Orden, hvori disse Navne findes opførte paa Hjælpe listen. Skulde det i saa Henseende tilstrækkelige Antal ikke kunne skaffes til Veje paa denne Maade, foranstalter Rettens Formand Tallet udfyldt ved Lodtrækning. I disse Tilfælde udskyder Anklageren og Tiltalte hver 2 af samtlige de mødte Nævninger. — Naar Nævningerne have indtaget deres Sæde (i den ved Lodtrækningen bestemte Orden), spørges Tiltalte om hans Navn, Alder, Stilling, Bopæl m. v., saa oplæses Anklageskriftet og Tiltalte spørges, om han erkender sig skyldig i det her omhandlede Forhold. Svarer han „ja“, kan, naar han heri samtykker, efter Rettens Bestemmelser Nævningernes Medvirkning bortfalde. I modsat Fald paaminder Formanden Nævningerne om, at de, indtil deres endelige Kendelse er afgiven, ikke angaaende Sagen maa have Samtale eller Forbindelse med nogen anden end Retten gennem dens Formand. De aflægge derpaa hver for sig Ed (... „saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord“) paa, at de ville opmærksomt følge Forhandlingen o. s. v. (efter Omstændighederne træder en Forsikring i Eds Sted jfr. ved Vidner), hvorefter de vælger en Ordfører. Derefter giver Formanden Tiltalte Lejlighed til at forklare sig om de Forhold, som Tiltalen angaar. Enhver af de andre Dommere, enhver af Nævningerne, Anklageren og Forsvareren kan begære yderligere Spørgsmaal, der sigte til at tydeliggøre hans Forklaring, rettede til Tiltalte. Derpaa følger den øvrige Bevisførelse. Afgiver Tiltalte under Afhørelsen en fuldstændig Tilstaaelse, afgør Retten, om og i hvilken Udstrækning yderligere Bevisførelse skal finde Sted. — Opstaar der Spørgsmaal, om nogen Fejl foreligger, der hindrer Sagens Fremme, eller om Paatalemyndigheden har Paataleret, kan Forhandlingen begrænses til dette Punkt, indtil Spørgsmaalet har fundet sin Afgørelse. Det samme gælder, naar Spørgsmaal rejses om et saadant Forhold, som er beskrevet i Anklageskriftet, overhovedet er strafbart, eller om Straf er udelukket ved Forældelse eller af